

Încă mai sunt!

CTN

A mai rămas o brumă de cultură
În țara asta plină de frumos!
Doar că sunt unii încărcăți de zgură
Ce vor să o arunce cât mai jos.

Nu le-au ajuns pădurile tăiate
Din munții ce-au rămas acum pustii!
Acei cu mințile „prealuminate”
Nu-și mai coboară ochii spre câmpii!

În drumul lor croit pe nedreptate
Și-au făurit cu timpul legea lor.
De ce să te mai zbați pentru o carte
Când fără ajungi slugă mai ușor?!

Când unii au averi nemăsurate
Făcute doar din vârfuri de condei,
Stai și te-ntrebi mâncând răbdări uscate:
De ce nu poți s-ajungi și tu ca ei?!

Iar dacă vrei să-ți mai îneci năduful
Ce-ai adunat în ani de neuitat,
Se găsesc alții să-ți mai dea cu ciuful
Strigând în cor că ești necultivat.

Și când te lași captiv de vreo lectură
Ce-i pusă la-ndemână pentru toți,
Te pricopsești cu-n vraf de incultură
Scrisă de mâini școlite printre hoți.

Dar mai sunt poate oameni de cultură
Ce vor sădi iar viață în pustiu!
Vor ști s-adune bob lângă strânsură
Pe-acest pământ încă bogat și viu.